

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Co/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120202497
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Záleská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120202497.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Záleskej a členiek senátu JUDr. Ivety Sopkovej a Mgr. Stanislavy Kollárovej v právnej veci navrhovateľky B. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. - S. XXX, proti povinnému O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Y. - S. XXX, prechodne bytom XXX XX Y. - S. XXX, právne zastúpenému JUDr. Šimonom Cibulkom, advokátom so sídlom Hodžova 53, 911 01 Trenčín o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 17C/9/2020-12 zo dňa 20. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že n a r i a d' u j e nasledujúce neodkladné opatrenie:
„ Povinnému O. A., rodenému A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. - S. č. XXX, XXX XX Y. - S., prechodne bytom Y. - S. č. XXX, XXX XX Y. - S., dočasne z a k a z u j e vstupovať do rodinného domu s.č. XXX stojaceho na pozemku parc. reg. „C“ č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m² a na príľahlý pozemok - parcelu registra „C“ č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m², obe nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Y. - S., obec Y. - S., okres H., zapísané na liste vlastníctva č. XX, do právoplatného skončenia veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 35P/90/2020.

Povinnému O. A., rodenému A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. - S. č. XXX, XXX XX Y. - S., prechodne bytom Y. - S. č. XXX, XXX XX Y. - S., u k l a d á, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k navrhovateľke s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní a trestnom konaní, na ktoré by mohol by povinný spolu s navrhovateľkou predvolaný a zdržal sa akýchkoľvek zásahov do jej telesnej a psychickej integrity, do právoplatného skončenia veci, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 35P/90/2020.“

Vo zvyšnej časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

II. Navrhovateľke nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, označený ako „Žiadosť o predĺženie návrhu predbežného opatrenia na dobu neurčitú“, bez riadneho petitu, teda samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Tento návrh odôvodnila navrhovateľka tým, že ho podala podľa priloženého písomného oznámenia priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49/1 d) Zák.č 372/1990 Zb. podaného na OO PZ TN dňa 18.3.2020 a podľa priloženého Poučenia ohrozenej osoby pri uplatňovaní oprávnenia vykázat' zo spoločného obydľia podľa § 27a zákona o Policajnom zbore. K uvedenému postupu a konaniu ju priviedli neustále sa opakujúce a pretrvávajúce slovné útoky a vyhrážky zo strany manžela O. A., predovšetkým na ňu a sporadicky aj na jej maloletého syna O.. Na návrhu trvá

z dôvodnej, pretrvávajúcej a opodstatnenej obavy o svoj život a zabezpečenie psychickej pohody a vyrovnanosti jej syna. Uvedená vyrovnanosť, stabilita a pokojné podmienky v domácnosti sú veľmi dôležité na dosiahnutie optimálnych školských výsledkov syna (žiak X.roč ZŠ O. - U.). O celej situácii a dianí v rodine je informovaná aj jeho triedna učiteľka O. W., ktorá je oboznámená aj o tom že prospech syna vylepšuje aj formou doučovania predmetov MAT,FYZ,CH. Vyučujúci uvedených predmetov o doučovaní vedia. Už prvý deň po vykázaní manžela zo spoločného obydlija, syn prejavoval pokojnejšie

a veselšie správanie a voľnejšiu komunikáciu s ňou. Uvedenú domácnosť ich prechodného pobytu zdieľa aj dcéra Z. (nar.XX.X.XXXX) t.č. študentka L. Zdržuje sa na adrese svojho prechodného pobytu, ale aj na adrese trvalého pobytu otca.

V čase jej nevyhnutnej neprítomnosti (zamestnanie) doma bola, je a bude uvedená domácnosť zabezpečená v rámci štandardných denných rutín chodu domácnosti teplým jedlom, prípadným potrebným nákupom a ostatnou bežnou starostlivosťou o chod domácnosti. Uvedené štandardy je vzhľadom na uvedenú situáciu schopná zabezpečiť aj bez manžela. Zároveň na základe podložených skutočností vie, že je na začiatku konca vzťahu s manželom a túto situáciu bude riešiť návrhom na rozvod manželstva z dôvodnej obavy a pretrvávajúceho strachu o jej a synov život. Preto touto cestou prosí o písomný súhlas na predĺženie návrhu predbežného opatrenia na dobu neurčitú.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje riadny a vykonateľný petit navrhovaného neodkladného opatrenia (vo vzťahu k zákazu vstupu do nehnuteľnosti), pretože neobsahuje riadnu špecifikáciu nehnuteľnosti, do ktorej sa má manželovi navrhovateľky uložiť zákaz vstupu. Túto skutočnosť si súd prvej inštancie nedokázal vyvodit' ani z priložených príloh k návrhu.

Z návrhu nebolo zrejmé ani to, či sa jedná o byt alebo rodinný dom, prípadne aký je právny vzťah navrhovateľky a jej manžela k nehnuteľnosti. Z návrhu vyplýva, že sa zrejme jedná o nehnuteľnosť, v ktorej sú prihlásení obaja na prechodný pobyt, pričom manžel navrhovateľky býva aj na adrese jeho trvalého pobytu v rovnakej obci. Podľa návrhu by sa

u manžela navrhovateľky mala zdržiavať aj dcéra navrhovateľky, Z.. Súd prvej inštancie skonštatoval, že sa jedná o vadu, ktorá nebráni pokračovaniu v konaní, teda rozhodnutiu o návrhu, pretože návrh je potrebné zamietnuť najmä z iných dôvodov. Súd sa teda zaoberal dôvodnosťou podaného návrhu. Vo všeobecnosti platí, že súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania na základe návrhu len vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Z návrhu je možné vyvodit', že navrhovateľka navrhuje nariadiť neodkladné opatrenie na ochranu svojho a synovho života a zdravia, pričom táto bude dosiahnutá tým, že súd zakáže jej manželovi vstupovať do nehnuteľnosti, v ktorej spolu bývajú a so synom navrhovateľky (súd prvej inštancie z obsahu slohových prác dedukoval, že ide takisto aj o syna manžela navrhovateľky). Predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2

písm. e/ Civilného sporového poriadku je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násilia, predovšetkým fyzického násilia, pričom sa nedá vylúčiť ani psychické týranie. Z obsahu návrhu nie je možné zistiť, či manžel navrhovateľky bol vykázaný zo spoločného obydlija policajtom, táto skutočnosť z návrhu a príloh nevyplýva. Navrhovateľka súdu nepredložila žiadny dôkaz o nejakom relevantnom šetrení násilného správania jej manžela. Samotné podanie trestného oznámenia o spáchaní priestupku nie je riadnym osvedčením potreby nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia. Tvrdené násilné správanie manžela navrhovateľky sa zakladá iba na jej vyjadrení, bez relevantného a objektívneho podporenia inými skutočnosťami, návrh na rozvod manželstva doposiaľ nedala. Ošetrovanie jej syna zo dňa 15.12.2018 je značne neaktuálne (staré približne 1 rok a 3 mesiace); ošetrovanie navrhovateľky zo dňa 16.03.2020 (podľa neho navrhovateľka na vyšetrení u lekára uviedla, že bola chytená pod krk manželom), takisto nepredstavuje pre súd presvedčivé osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia jej manžela. Takisto zo slohových prác syna navrhovateľky nevyplýva násilné správanie jej manžela, tobdž odôvodňujúce jeho vykávanie z obydlija. Vyplýva z nich náklonnosť syna s matkou, jeho negatívne vyjadrenie k otcovi navyše vychádza z toho, že mu navrhovateľka mala povedať, že „Tvoj tatko ťa berie ako záťaž, že Z. (moja sestra) je už veľká a vie sa sama o seba postarať a tatko je len lajdak a pije pivo“. Z inej slohovej práce syna predloženej navrhovateľkou vyplýva, že jej syn sa v nej priznal, že pred otcom „moju mamu ohovára, ale mám hranice a navyše kto dnes neohovára.“ Súd prvej inštancie zdôraznil, že horšie študijné výsledky syna navrhovateľky a jeho „pokojné podmienky

v domácnosti“, nemôžu odôvodňovať vykávanie fyzickej osoby (jeho otca) z obydlija. Vyžaduje sa riadne osvedčenie (dôvodné podozrenie) z násilia. Súd teda konštatuje, že navrhovateľka hodnoverne

a presvedčivým spôsobom neosvedčila existenciu dôvodného podozrenia z násilia jej manžela. Z týchto dôvodov návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala odvolanie navrhovateľka a deklarovala odvolacie dôvody, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam a zároveň uznesenie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedla, že dňa 18.03.2020 podala oznámenie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák.č. 372/1990 Zb., v ktorom uviedla, že býva v spoločnej domácnosti s povinným, pričom dňa 16.03.2020, v čase okolo 19.00 hod., keď sa povinný vrátil z práce, mal s ňou slovnú výmenu názorov, ktorá vyvrcholila tak, že ju povinný chytil pod krk a začal ju škrtiť, pričom až po určitej dobe ju pustil, keď si uvedomil, čo robí. Musela absolvovať aj traumatologické vyšetrenie na klinike úrazovej chirurgie u O. U. D., čo preukazuje aj predložená lekárska správa zo dňa 16.03.2020. Za uvedené správanie bol povinný príslušníkmi policajného zboru vykázaný zo spoločného obydlija na dobu 10 dní (vec vedená na OO PZ Trenčín pod č. ORPZ-TN-OPP3-330/2020-P). Poukázala na nedostatok na strane súdu prvej inštancie, ktorý nepostupoval podľa § 129 ods. 1 CSP, navrhovateľku napriek tomu, že jej návrh nebol kompletný, na jeho doplnenie nijakým spôsobom nevyzval a návrh zamietol. Pokiaľ ide

o špecifikáciu nehnuteľností, ide o rodinný dom so súp.č. XXX, ktorý je postavený na parc.č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m², ktorý je v k.ú. Y.-S., obci Y. - S., v okrese H. a ktorý je evidovaný na LV č. XX; jeho vlastníkom je povinný. Pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení je však irelevantné, či v prospech povinnej osoby svedčí vlastnícke alebo iné subjektívne právo vo vzťahu k dotknutému domu alebo bytu. Prípadné obmedzenie výkonu vlastníckeho práva má v takom prípade legitímny účel, ktorý je zdôraznený verejným záujmom. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu a je silnejšie ako právo na obydlie. Navrhovateľka ako obeť povinného znášala okrem fyzického napadnutia aj dlhodobé psychické a emocionálne týranie. Počas trvania manželstva zažíva neustále ponižovanie, slovné vyhrážky, ako aj drobné fyzické útoky, kedy ju povinný chytil pred očami ich maloletých detí pod krk a hádzal po nej rôzne predmety. Zo strachu a obavy o svoj život tieto incidenty nehlásila polícii. Po poslednom fyzickom napadnutí navrhovateľka realizuje všetky úkony smerujúce k podaniu návrhu na rozvod, keďže nemá ďalšej záujem zdieľať s povinným spoločnú domácnosť. Primárnym dôvodom je fyzické a psychické týranie. Navrhovateľka dala do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 16.01.2019 sp. zn. 7Co/13/2019 a rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.03.2017

sp. zn. 23Co/117/2017. Na podporu svojich tvrdení navrhovateľka predložila súdu aj lekársku správu z traumatologického vyšetrenia syna O. A. zo dňa 15.12.2018, kedy bol syn fyzicky napadnutý povinným. Toto potvrdenie, aj keď ako uvádza súd prvej inštancie, je neaktuálne, minimálne preukazuje násilnícku povahu povinného, kedy sa tento nešťítel brutálne fyzicky napadnúť maloletého syna. Vzťah navrhovateľky a povinného je veľmi zlý, navrhovateľka sa bojí o svoj život, ako aj o život ich maloletého syna. Z tohto dôvodu je potrebná dočasná úprava pomerov vo forme neodkladného opatrenia, pretože v opačnom prípade existuje hrozba, že útoky na ňu, ako aj na maloletého syna, sa budú opakovať a stupňovať. Navrhovateľka má dôvodnú obavu z osoby povinného, bojí sa žiť s ním v predmetnej nehnuteľnosti. Navrhovateľka má za to, že existuje nebezpečenstvo, že povinný sa v krátkom čase opakovane dopustí násilia a jej právo na pokojné užívanie obydlija a právo na život a zdravie budú opätovne porušené. Osvedčila dôvodné podozrenie z násilia povinného na základe jej skutkových tvrdení, z lekárskeho správ, ako aj z toho, že povinný bol vykázaný zo spoločného obydlija políciou a tieto skutočnosti vedú k záveru o potrebe nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. O uvedenej situácii v domácnosti má informácie aj triedna učiteľka maloletého O. O. W., na ktorú pre krátkosť času navrhovateľka súdu uviedla telefonický kontakt pre prípadné overenie tvrdení, ktorý dôkaz súd prvej inštancie nevykonala. Triedna učiteľka v písomnom čestnom vyhlásení zo dňa 27.03.2020 uvádza skutočnosti o destabilizácii prostredia, v ktorom maloletý žije, ako aj zo zmäteného správania maloletého vo vzťahu k správaniu povinného. Maloletý vzniknutou situáciou trpí, pričom uvedené má dosah aj na jeho študijné výsledky. Navrhovateľka je neustále vystavovaná nadmernej psychickej záťaži z dôvodu opakujúcich sa atakov zo strany povinného, ktoré sú čoraz častejšie a intenzívnejšie, čo neprispieva ani k jej zdravotnému stavu. V zmysle aktuálnej judikatúry súdov účelom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP je zabrániť akejkoľvek forme násilia, ktorým je obeť ohrozená a eliminovať kontakt páchatelja domáceho násilia alebo osoby dôvodne podozrivej z takého skutku s obeťou. Neodkladné opatrenie má preventívnu funkciu a preto nemožno jeho nariadenie podmieňovať požiadavkou preukázania násilného skutku. Taktiež nie je podmienkou, aby

v čase rozhodovania súdu o nariadení neodkladného opatrenia bol povinný za skutok násillia odsúdený či uznaný vinným zo spáchania prečinu alebo priestupku. Rozhodujúca skutočnosť odôvodňujúca vydanie neodkladného opatrenia je daná v dôsledku agresívneho správania spočívajúceho vo vulgárnych, psychických aj fyzických útokoch. Podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana spočívajú v zabezpečení ochrany telesnej a duševnej integrity navrhovateľky, ako aj maloletého syna. Nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy je dané tým, že v prípade, ak by povinný naďalej bez prekážok pokračoval vo svojom šikanóznom konaní, toto je spôsobilé rapidne zhoršiť psychický aj fyzický zdravotný stav navrhovateľky. Za danej situácie je správne a spravodlivé poskytnúť jej ochranu základných ľudských práv a jej právo na fyzické a psychické zdravie a pokojný rodinný život. Rozhodnutie súdu prvej inštancie žiadala navrhovateľka podľa § 388 CSP zmeniť tak, že odvolací súd nariadi neodkladné opatrenie, ktorým povinnému zakáže vstupovať do rodinného domu so súp.č. XXX stojaceho na parcele reg. „C“, č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m², ako aj na príľahlý pozemok, parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m², obe nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Y. - S., obec Y. - S., okres H. zapísané na LV č. XX, ďalej uloží povinnému aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k navrhovateľke a zdržal sa akéhokoľvek zásahu do jej telesnej a psychickej integrity, ďalej uložil povinnému, aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k maloletému O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. - S. č. XXX, XXX XX Y. - S., prechodne bytom Y. - S. č. XXX, XXX XX Y. - S. a zdržal sa akéhokoľvek zásahu do jeho telesnej a psychickej integrity. O nároku na náhradu trov konania žiada navrhovateľka rozhodnúť tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania.

4. Uznesením č.k. 16Co/9/2020-34 zo dňa 15.04.2020 odvolací súd na základe odvolania navrhovateľky zmenil uznesenie súdu prvej inštancie tak, že povinnému zakázal dočasne vstupovať do rodinného domu so súp.č. XXX stojaceho na parcele reg. „C“, pozemku s parcelou č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m², ako aj na príľahlý pozemok na parcele registra „C“, parcela č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m², obe nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Y. - S., obec Y. - S., okres H. zapísané na liste vlastníctva č. XX (ďalej len „rodinný dom“), po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia a uložil povinnému aby sa na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov nepribližoval k navrhovateľke s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní a v trestnom konaní, na ktoré by mohol byť s navrhovateľkou predvolaný. Vo zvyšku návrh zamietol a navrhovateľke nárok na náhradu trov konanie nepriznal. Na základe dovolania povinného bolo uznesenie č.k. 16Co/9/2020-34 zo dňa 15.04.2020 zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/74/2020 zo dňa 28.09.2020. Najvyšší súd SR uviedol, že odvolací súd tým, že povinnému nedoručil odvolanie proti zamietavému rozhodnutiu súdu prvej inštancie a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia pred rozhodnutím o odvolaní (urobil tak až po rozhodnutí o odvolaní) a neumožnil mu sa k nim vyjadriť, postupoval v rozpore s § 329 ods. 2 CSP. Týmto postupom porušil právo povinného na spravodlivý súdny proces. Podotkol, že odvolací súd dobu šiestich mesiacov, na ktorú nariadil neodkladné opatrenie, považoval za primeranú na riešenie manželských vzťahov medzi stranami a tiež na riešenie užívania predmetného rodinného domu, pričom svoj záver o objektívnej možnosti zabezpečenia si iného bývania povinným bližšie nezdôvodnil.

5. Na základe uvedeného odvolací súd v zmysle § 329 ods. 2 CSP vyzval povinného, aby sa vyjadril k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 20.03.2020 a k odvolaniu žalobkyne, ktoré mu boli doručené dňa 20.04. 2020. Následne odvolací súd postupoval podľa § 374 ods. 1,2 CSP.

6. Povinný sa k odvolaniu navrhovateľky písomne vyjadril tak, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie a odvolanie navrhovateľky má za nedôvodné. Navrhovateľka riadne neosvedčila, že povinný bol vykázaný zo spoločného obydľia policajtom. Predložila len poučenie ohrozenej osoby pri uplatňovaní oprávnenia podľa § 27a zákona č. 171/1993 Z. z., ktoré nemožno považovať za rozhodnutie policajta o vykázaní povinného z obydľia. Ani samotné takéto rozhodnutie však nemôže automaticky zakladať osvedčenie potreby pre vydanie neodkladného opatrenia a súd musí skúmať aj ďalšie skutkové a právne osobitosti prípadu. Navrhovateľka v konaní nepreukázala v dostatočnej miere dôvodnosť potreby bezodkladne upraviť pomery medzi stranami. V danom prípade, po polroku znemožnenia užívania vlastnej nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve povinného, neexistuje naliehavá potreba zásahu súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia a táto neexistovala ani v apríli 2020. Nepoprel, že dňa 16.03.2020 skutočne došlo medzi stranami k hádke, avšak v žiadnom prípade nedošlo k fyzickému násilliu. Povinný sa hádal s manželkou, nedošlo ani k škrteniu ani k ničomu podobnému. Išlo o ojedinelé vybočenie povinného z pravidiel slušného správania sa v dôsledku psychickej frustrácie. Navrhovateľka uvádza, že povinný

ju mal škrtiť, ale ňou predložená lekárska správa toto nepotvrzuje. Zo správy totiž vyplýva, že „C segment je bez vonkajších známkov traumy, hybnosť voľná“; tvrdenie navrhovateľky je tak nevieryhodné. V správe je zachytené, že navrhovateľka bola napadnutá povinným, ale táto formulácia je iba prevzatím názoru pacienta. Neznamená to však, že lekár súhlasí s okolnosťami, za akých malo dôjsť k zraneniu pacienta, na toto nie je oprávnený. Lekár stanovil diagnózu pomliaždenie hrdla, čo je v priamom rozpore s jeho konštatovaním, že hrdlo je bez vonkajšej traumy. Lekárska správa nepredstavuje presvedčivé preukázanie dôvodného podozrenia zo spáchania fyzického násillia povinného voči navrhovateľke. Povinný doposiaľ nebol uznaný za vinného zo spáchania priestupku. Poprel, že by malo dochádzať k dlhodobému fyzickému a psychickému týraniu navrhovateľky. Pokiaľ ide o dôkazy - list vlastníctva, čestné vyhlásenie triednej učiteľky syna, tieto mala navrhovateľka predložiť spolu s návrhom, nie až v odvolacom konaní a krajský súd na ne nemôže prihliadať. Ak aj súd prvej inštancie nevyzval navrhovateľku podľa § 129 ods. 1 CSP, Civilný sporový poriadok neumožňuje odvolaciemu súdu zhojiť túto vadu súdu takým spôsobom, ako to realizoval v apríli 2020. Zdôraznil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností. V súčasnosti býva vo svojej ďalšej nehnuteľnosti, spolu s maloletým synom, ktorý sa od matky odsťahoval. V dôsledku nesprávneho rozhodnutia odvolacieho súdu už viac ako pol roka neužíva svoju nehnuteľnosť. Maloletý sa vyjadril pred kolíznym opatrovníkom, že chce byť otcovi zverený do osobnej starostlivosti, čo je dostatočnou odpoveďou na tvrdenia navrhovateľky. Ak by bol povinný takým násilníkom, ako sa ho snaží vykresliť navrhovateľka, tak by syn s otcom nebyval. Kategoricky popieral, že by dieťa udril do tváre pästou či fackami, ide len o očierňovanie jeho osoby zo strany navrhovateľky. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. K vyjadreniu pripojil zápisnicu o pojednávaní v konaní vedenom na Okresnom súde v Trenčíne pod sp.zn. 35P/90/2020 zo dňa 09.11.2020.

7. Navrhovateľka sa k vyjadreniu povinného písomne vyjadrila tak, že v rámci odvolacieho konania predložila potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydlija vydaného obvodným oddelením PZ Trenčín dňa 18.03.2020. Toto potvrdenie je významným predpokladom a podporným dôkazom toho, že malo dôjsť k zásahu do práv a integrity navrhovateľky. V okolnostiach postupu policajného zboru doposiaľ nebola namietaná ani zistená svojvôľa, vybočenie z rámca ich zákonom vymedzených kompetencií a právomocí. Policajť podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbor je oprávnený vykázať zo spoločného obydlija agresívnu osobu. Musí mať preukázané, že ide o osobu, od ktorej možno očakávať útok na život, zdravie, slobodu alebo zvlášť závažný útok na ľudskú dôstojnosť, najmä vzhľadom na predchádzajúce útoky. Pokiaľ orgány polície dospeli k záveru o vykázaní povinného zo spoločného obydlija, muselo sa tak stať zjavne na základe určitých relevantných okolností, nie zo svojvôle. Dňa 16.03.2020, keď sa povinný vrátil z práce, mal s ňou slovnú výmenu názorov ohľadom detí a chodu domácnosti, začal jej vulgárne nadávať, povedal jej, že ju udrie, čo sa nestalo. Následne, počas hádky s povinným to vyvrcholilo tak, že ju povinný chytil pod krk a začal ju škrtiť, pričom až po určitej dobe ju pustil, keď si uvedomil, čo robí. Následne musela absolvovať traumatologické vyšetrenie u O.. U. D., čo preukazuje lekárska správa zo dňa 16.03.2020. Pokiaľ povinný uvádza, že takéto konanie nie je možné kvalifikovať ani ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, navrhovateľka má za to, že povinný nie je subjekt, ktorý by bol oprávnený rozhodovať o tom, aké konanie je možné považovať za vymedzenie z rámca slušného správania. Dňa 10.12.2020 jej bolo doručené predvolanie na prejednanie priestupku z OÚ Trenčín, čo svedčí o tom, že o danej veci nebolo zatiaľ právoplatne rozhodnuté. Tvrdenia povinného, že lekárska správa nepredstavuje preukázanie dôvodného podozrenia zo spáchania fyzického násillia a lekár vychádzal len zo subjektívnych vyjadrení navrhovateľky, sa nezakladá na pravde. Lekár je osobou odborne znalou, je povinný objektívne zhodnotiť stav pacienta a po vyšetrení určiť diagnózu. V súčasnosti prebieha konanie o rozvod účastníkov konania, pokiaľ povinný poukazuje na zápisnicu z pojednávania a na vyjadrenie ich syna pred kolíznym opatrovníkom, ide o skutočnosti, ktoré nastali po rozhodovaní súdu o nariadení neodkladného opatrenia, pričom podľa § 329 ods. 2 CSP platí, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Pri preskúvaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia je aj pre odvolací súd relevantný stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Skutočnosti, ktorými povinný argumentuje, sú potom irelevantné. Zopakovala, že pri neodkladnom opatrení z dôvodu domáceho násillia nie je rozhodujúce, aký vzťah má účastník podozrivý z násillia k nehnuteľnosti, dôležité je, že v nej býva obeť, ktorú je potrebné dočasne chrániť, a preto je v tomto smere potrebné dočasne upraviť pomery strán. Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorú je potrebné v tomto prípade skúmať, je dôvodnosť podozrenia z násillia, ktoré nemusí byť len fyzické, ale môže byť aj vo forme psychického či emocionálneho týrania. Dôkazy predložila v rámci odvolacieho konania v dôsledku pochybenia postupu súdu prvej inštancie, ktorý nepostupoval podľa § 129 CSP.

V tomto smere poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Obdo/1/2017 zo dňa 09.02.2017, podľa ktorého súd pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia nevykonáva dokazovanie charakteristické pre sporové konanie podľa § 186 a nasl. CSP, ale vychádza iba z listín predložených žalobcom, ktorými dôvodnosť návrhu na nariadenie predbežného opatrenia osvedčuje. Tieto listiny môžu byť súčasťou návrhu ako aj odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia. S poukazom na § 343 ods. 1, 2 CSP má za to, že nezodpovedá za škodu a ujmu spôsobenú nariadením neodkladného opatrenia. Žiadala, aby odvolací súd jej odvolaniu vyhovel.

8. Povinný sa ďalej písomne vyjadril tak, že postup odvolacieho súdu, ktorý zaslal vyjadrenie povinného na vyjadrenie navrhovateľke je neštandardný, odvolací súd má tendenciu poskytovať navrhovateľke väčší priestor na predloženie skutkových a právnych tvrdení či dôkazov. Zotrvával na svojej argumentácii prezentovanej vo svojom vyjadrení

k odvolaniu. Trval na tom, že uznesenie súdu prvej inštancie bolo správne. V danom prípade, aj keď bol povinný vykázaný z obydľia, zásah do práv a integrity navrhovateľky bol minimálny, resp. žiadny, nevyžaduje ingerenciu súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Žiadal, aby súd nezameral svoju pozornosť len na potvrdenie, predložené navrhovateľkou, ale aby vyhodnotil dôkazy komplexne. Zotrváva na svojich pochybnostiach vo vzťahu k správnosti záverov lekárskej správy zo dňa 18.03.2020. Považoval za poľutovaniahodné, že navrhovateľka vzhľadom na osobitosti prípadu stále trvá na svojom návrhu, v súčasnej dobe sa s povinným občasne stretáva, komunikuje, nikdy nedala najavo, že by mala obavu o svoj život či zdravie zo strany povinného, od marca 2020 nehnuteľnosť užíva sama a povinného opakovane kontaktuje ohľadom spravovania nehnuteľností.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 329 ods. 1, § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP z nasledovných dôvodov:

10. V prvom rade, je i vo vzťahu k argumentácii povinného potrebné uviesť, že procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý navrhovateľku nevyzval na doplnenie a opravu návrhu v zmysle ustanovenia § 129 CSP nebol správny a sám osebe zakladá vadu, spočívajúcu v nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva navrhovateľky na spravodlivý proces. Keďže však odvolanie navrhovateľky, ktoré podala proti uzneseniu súdu prvej inštancie, obsahovalo všetky potrebné a podstatné náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 127 ods. 1 v spojení

s § 326 ods. 1 CSP (ktoré jej nebolo umožnené uviesť v rámci prvoinštančného konania dodatočne na výzvu súdu podľa § 129 ods. 1, 2 CSP), vrátane riadneho petitu, odvolací súd nepristúpil k zrušeniu napadnutého uznesenia, ale v súlade so všeobecnou zásadou hospodárnosti konania ako i s požiadavkou včasného zabezpečenia neodkladnej úpravy formou neodkladného opatrenia vychádzal z navrhovateľkou v odvolaní doplnených zákonných náležitosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedený postup pritom podľa názoru odvolacieho súdu nie je na ujmu žiadnej zo strán, vzhľadom na to, že odvolací súd umožnil povinnému vyjadriť sa k odvolaniu navrhovateľky a k doplneným skutočnostiam a ponúknuť vo vzťahu k nim protitvrdenia.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľka sa doplneným návrhom domáha, aby súd jej manželovi zakázal vstup do rodinného domu s.č. XXX stojaceho na pozemku parc. reg. „C“, č. XXX - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 123 m² a na príľahlý pozemok - parcela registra „C“ č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 59 m², obe nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. Y - S., obec Y - S., okres H. zapísané na LV č. XX, a ďalej žiadala, aby mu súd zakázal približovať sa k nej a k maloletému synovi O. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov na základe tvrdenej okolnosti existencie nebezpečenstva bezprostredne jej hroziacej ujmy spočívajúcej v dopúšťaní sa psychického a fyzického násillia povinným voči nej a v minulosti aj voči mal. O.. O svojich tvrdeniach predložila dôkazy: lekárska správa zo dňa 15.12.2018, lekárska správa zo dňa 16.03.2020, záznam o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. zo dňa 18.03.2020, potvrdenie o vykázaní zo spoločného obydľia zo dňa 18.03.2020, čestné prehlásenie triednej učiteľky maloletého O. zo dňa 27.03.2020, slohové práce maloletého.

12. Vo všeobecnosti, neodkladné opatrenie je v zásade prípustné iba v dvoch prípadoch, a to pri potrebe bezodkladne upraviť pomery a pri obave, že exekúcia bude ohrozená.

O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia môže súd rozhodnúť aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. V konaní o prejednaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ale i osvedčenie, že je dané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

13. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ a h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia; sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

14. Uvedené neodkladné opatrenia sú účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patria medzi právne nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii obetí domáceho násillia. Právo nebyť vystavený násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, ktoré vyplýva nielen z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné.

15. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobuje tejto osobe ujmu. Násillie možno vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť následok poranenia, smrť, psychickú škodu, a pod. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek atakoch, vrátane zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobovaním bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktorá je v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia - ide o podrobenie obeť (uznesenie NS SR sp. zn. 5MCdo 10/2012 zo dňa 15.10.2012). Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastráňovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násillia. Násillie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci.

16. V dôsledku uplatnenia ust. § 325 ods. 2 písm. e/ CSP sa ohrozenej osobe poskytuje pomerne rýchla ochrana, vďaka ktorej nemusí ďalej zotrvať v spoločnom obydľí s násillnou osobou ani nemusí opúšťať svoje obydľie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi, nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie a nemusí sa zaťažovať hľadaním náhradného bývania. Práve uvedené skutočnosti boli dôvodom vytvorenia osobitného typu neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP zákonodarcom. Pri tomto druhu neodkladného opatrenia nie je rozhodujúce, aký vzťah má podozrivý z násillia k tomuto bytu alebo domu; dôležité je, že v ňom má bývať obeť, ktorú je potrebné chrániť dočasnou úpravou pomerov, keď právo nebyť vystavovaný domácemu násilliu alebo jeho bezprostrednej hrozbe je základným ľudským právom, pričom samotná Ústava SR ako i jednotlivé právne normy zaručujú právo na nedotknuteľnosť súkromného života osoby, vrátane práva na pokojný rodinný život.

17. Integritou v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP sa rozumie z jazykovedného hľadiska celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť, pričom k ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia.

18. Vo veciach domáceho násilia vrátane ohrozenia telesnej a duševnej integrity pritom možno spravidla vychádzať len z tvrdení navrhovateľa, záznamov polície, lekárskeho správ, oznámenia o priestupku či trestnom čine, podaní v priestupkovom či trestnom konaní a podobne.

19. Z obsahu spisu je nepochybné, že povinný kategoricky poprel skutočnosti, tvrdené navrhovateľkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Je nepochybné, že rozporné tvrdenia strán by bolo možné odstrániť v procese dokazovania v riadnom súdnom konaní, avšak v rozhodovanej veci ide o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia s nižším štandardom preukazovania, resp. osvedčenia tvrdených skutočností, pričom odvolací súd na rozdiel od názoru súdu prvej inštancie dospel k záveru, že navrhovateľka v konaní osvedčila základné náležitosti pre úspešné nariadenie neodkladného opatrenia v časti svojho návrhu.

20. Je nesporné, že medzi stranami existuje právny vzťah, pretože účastníci konania sú manželia (konanie o rozvod ich manželstva doposiaľ skončené nebolo), ktorí spolu žili v spoločnej domácnosti a vychovávali dve deti (plnoletú dcéru a nepľnoletého syna). Rodinný dom s pozemkami, vo vzťahu ku ktorému sa navrhovateľka domáha zákazu vstupu povinnému, je síce vo výlučnom vlastníctve povinného, avšak podľa ustálenej súdnej praxe, v uvedených neodkladných opatreniach (§ 325 ods. 2 písm. e/ CSP) nie je rozhodujúce, aký vzťah má strana sporu, ktorá je podozrivá z násilia k nehnuteľnosti, dôležité je, že v nej býva obeť násilia, ktorú je potrebné dočasne ochrániť. Právo na ochranu života a zdravia je totiž absolútne a silnejšie ako právo na obydlie, resp. vlastnícke právo.

21. Navrhovateľka podľa názoru odvolacieho súdu ďalej osvedčila i potrebu bezodkladne upraviť pomery strán. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP totiž postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násilia, čo znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje iba najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce) a postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná, nakoľko nariadenie neodkladného opatrenia jeho okamžitým prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. Navrhovateľka v návrhu, v odvolaní i vo svojich vyjadreniach jasne popísala skutočnosti, odôvodňujúce jej obavu o svoje zdravie a javiace známky násilného správania sa povinného. Dôvodné podozrenie povinného z násilného správania sa voči navrhovateľke bolo osvedčené potvrdením o vykázaní zo spoločného obydlia zo dňa 18.03.2020, na základe ktorého bol povinný podľa § 27a ods. 1 zák. č. 171/1993 Z.z. dňa 18.03.2020 o 09,10 hod. vykázaný zo spoločného obydlia ohrozenej osoby - navrhovateľky (priestor rodinného domu na adrese Y. - S., Y. XXX a dvor uvedeného rodinného domu) na dobu 10 dní

a taktiež počas vykázania zo spoločného obydlia bol povinnému uložený zákaz približovať sa k ohrozenej osobe na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Ďalším faktom, svedčiacim o istom podozrení vo vzťahu k tvrdenému násilnému správaniu sa povinného voči navrhovateľke je skutočnosť, že vo vzťahu k nemu bolo na základe oznámenia navrhovateľky (zo dňa 18.03.2020) začaté priestupkové konanie (priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb.), ktoré podľa zhodných tvrdení strán v odvolacom konaní, doposiaľ nie je ukončené. Navrhovateľka na osvedčenie svojich tvrdení predložila i lekársku správu zo dňa 16.03.2020, na ktorú odvolací súd taktiež pri rozhodovaní prihliadal. Odvolací súd v súvislosti s argumentáciou povinného zdôrazňuje, že nedisponuje odbornými vedomosťami, ktoré by mu umožňovali preskúmať obsah správy z medicínskeho hľadiska, pričom znalecké dokazovanie, ktoré by si takéto skúmanie vyžiadalo, presahuje rámec konania o neodkladnom opatrení. Z tohto dôvodu sa odvolací súd na základe argumentácie povinného obmedzil na zistenie, že lekárska správa osvedčuje, že ku dňu 18.03.2020 bola navrhovateľke diagnostikovaná contusio colli, bol jej naordinovaný kludový režim, analgetiká a odporučená kontrola chirurgom (bez ohľadu na to, akým spôsobom k uvedenému došlo).

22. Tak ako už bolo vyššie konštatované, pre účely nariadenia neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné, aby násilné správanie povinného bolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané (čo bez riadne vykonaného dokazovania ani nie je možné), ale postačuje osvedčenie dôvodného podozrenia z násilia, ktoré v danom prípade odvolací súd považoval za osvedčené vyššie popísanými listinami. Odvolací súd, vychádzajúc z tvrdení samotného povinného nepovažuje za neprimerane ohrozené právo povinného na obydlie, nakoľko v danom prípade povinný má objektívnu možnosť zabezpečiť si iné bývanie v ďalšej nehnuteľnosti, ktorej je vlastníkom (a v ktorej reálne býva).

23. Vzhľadom k vyššie uvedenému odvolací súd podľa § 388 CSP napadnuté uznesenie zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie a ani zrušenie. Podľa § 325 ods. 2 písm. e/ CSP uložil povinnému dočasne zákaz vstupu do rodinného domu špecifikovaného v tomto výroku, a to do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva strán, ktoré sa vedie na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 35P/90/2020, ktorá lehota sa odvolaciemu súdu javí ako postačujúca pre vyriešenie vzťahov medzi stranami.

24. Vo vzťahu k uloženej povinnosti nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že považuje za dôvodné uložené obmedzenie z dôvodu možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky súvisiacej s dôvodným podozrením z násilia povinného voči nej, pričom vzdialenosť 10 metrov odvolací súd považuje za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života a za primeranú a dostatočne ochraňujúcu vzdialenosť. Toto obmedzenie sa nevzťahuje na situácie, keď by sa mohli navrhovateľka a povinný ocitnúť spolu v budove súdu alebo iného orgánu verejnej moci. Nariadené neodkladné opatrenie odvolací súd taktiež obmedzil právoplatným skončením konania o rozvod manželstva strán, ktoré sa vedie na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 35P/90/2020.

25. Odvolací súd dospel k záveru, že nariadením tohto neodkladného opatrenia možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov a z toho dôvodu neuložil navrhovateľke podať žalobu vo veci samej.

26. Pokiaľ povinný argumentoval skutočnosťami, že mal. syn účastníkov O. od júna 2020 býva s ním a s dcérou účastníkov v spoločnej domácnosti (odišiel od matky, navrhovateľky), že mal. syn účastníkov O. v konaní o rozvod manželstva strán pred kolíznym opatrovníkom vyjadril želanie, že chce byť zverený do osobnej starostlivosti otca (zápisnica z pojednávania zo dňa 09.11.2020), odvolací súd zdôrazňuje, že podľa § 329 ods. 2 CSP je pre rozhodnutie odvolacieho súdu záväzný stav, existujúci v čase vydania napadnutého uznesenia (dňa 20.03.2020). Keďže všetky tieto povinný namietané skutočnosti nastali až po uvedenom dátume, odvolací súd na ne v tomto odvolacom konaní nemohol prihliadať. Pre úplnosť však uvádza, že tieto povinným tvrdené skutočnosti (prípadne i ďalšie), za predpokladu, že budú dostatočne osvedčené, môžu byť dôvodom pre podanie návrhu na zrušenie tohto neodkladného opatrenia podľa § 329 ods. 3 CSP.

27. Navrhované neodkladné opatrenie v časti týkajúcej sa nepribližovania sa povinného k mal. O. A. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov odvolací súd zamietol. Prípadná ochrana maloletého je pokrytá výrokom týkajúcim sa dočasného zákazu vstupu povinného do rodinného domu, v ktorom maloletý syn býva(l) so svojou matkou - navrhovateľkou, ktorá má právo bývania a užívania tohto rodinného domu odvodené od vzťahových rodinných práv k vlastníkovi nehnuteľnosti, pričom navrhovateľka sa môže vo vzťahu k maloletému synovi domáhať úpravy styku rodičov s maloletým synom podaním návrhu na súd. Je tiež potrebné uviesť, že v konaní o rozvod manželstva bude súd ex offo rozhodovať aj o zverení maloletého syna jednému z rodičov a o úprave styku maloletého s druhým rodičom.

28. O trovách konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľke nárok na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania nepriznal. Navrhovateľka sa domáhala voči povinnému uloženia troch zákazov, pričom v dvoch bola úspešná a v jednom neúspešná, a preto by jej patrila pomerná časť nároku na náhradu trov konania. Navrhovateľka však výslovne trovy konania nežiadala, preto jej odvolací súd nárok na náhradu trov konania nepriznal.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerov hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
 - a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)
- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
 - a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu
 - b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
 - c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)
- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)
- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)
- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)
- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).